

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

17. marts 2009

I forbindelse med behandlingen af (L 111) Forslag til Lov om ændring af lov om folkeskolen (Ændring af procedure for henvisning til specialundervisning i enkelte fag) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 24. februar 2009 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 4:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken specialundervisning der kan iværksættes efter forslaget, som ikke allerede kan iværksættes efter gældende regler.”

Svar:

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 12, stk. 2, skal henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene.

Med lovforslaget ændres bestemmelsen således, at inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning dog kan undlades ved henvisning til specialundervisning i enkelte fag, hvis skolens leder vurderer, at det ikke er nødvendigt, og hvis forældrene er enige heri.

Den forslåede bestemmelse vil omfatte tilfælde, hvor der er tale om henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, i enkelte fag, fx fagene dansk og matematik.

I tilfælde, hvor der er behov for at henvise en elev til en specialklasse eller en specialscole, kan henvisningen kun ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning.

I tilfælde, hvor der er behov for at henvise en elev til specialundervisning, som ikke er omfattet af § 12, stk. 2, idet den er af foreløbig karakter, kan henvisningen efter gældende ret ske uden pædagogisk-psykologisk rådgivning.

Det bemærkes herved, at bestemmelsen i folkeskolelovens § 12, stk. 2, blev indsat som § 11, stk. 2, i folkeskoleloven fra 1975 (lov nr. 313 af 26. juni 1975). Der fremgår følgende af bemærkningerne til lovforslaget, der blev fremsat den 15. december 1972 af undervisningsministeren (Folketingstidende 1972-73, Tillæg A spalte 3007):

”Bestemmelser om, at henvisning til specialundervisning finder sted på grundlag af skolepsykologisk undersøgelse, foreligger ikke i lovsform. Det er imidlertid normal praksis, at en sådan undersøgelse indgår i henvisningsproceduren, og forslagets bestemmelse skal derfor sikre, at der i *alle* tilfælde, hvor specialundervisningen ikke er af foreløbig karakter (som visse former for observationsundervisning), foreligger et beslutningsgrundlag for henvisningen i form af resultatet af en skolepsykologisk undersøgelse.”

Observationsundervisning var den dagældende betegnelse for undervisning, der gives til elever med adfærdsproblemer og psykiske lidelser. Den omhandlede sætning sikrede, at såkaldt observationsundervisning kan iværksættes akut uden inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning. Formålet med undervisningen er at skabe de gunstigst mulige betingelser for, at eleverne atter kan deltage i den almindelige undervisning.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder